

Vec C-489/19 PPU

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

26. jún 2019

Vnútroštátny súd:

Kammergericht Berlin

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

26. jún 2019

Žalobca:

Generalstaatsanwaltschaft Berlin

PRACOVNÝ DOKUMENT

KAMMERGERICHT (VYŠŠÍ KRAJINSKÝ SÚD)

Uznesenie

[*omissis*]

Vo veci vydania

alžírskoho štátneho príslušníka NJ,
ktorý je momentálne vo vyšetrovacej väzbe vo väznici Moabit
pre inú vec [*omissis*],

alias
[*omissis*],

štvrtý trestný senát Kammergericht (Vyšší krajinský súd Berlín, Nemecko)
26. júna 2019 – [*omissis*] – rozhodol:

1. Rozhodnutie o prípustnosti vydania sa odkladá.
2. Súdnu dvoru Európskej únie sa podľa článku 267 ZFEÚ predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania o tejto otázke:

Bráni viazanosť prokuratúry pokynmi účinnému vydaniu európskeho zatykača touto prokuratúrou aj vtedy, ak toto rozhodnutie podlieha rozsiahlemu súdnu preskúmaniu pred vykonaním európskeho zatykača?

3. Vnútroštátny súd žiada, aby sa návrh prejednal v rámci naliehavého prejudiciálneho konania podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
4. Dôvody nariadenia väzby zostávajú nezmenené.
5. [*omissis*][pridelenie advokáta stíhanej osobe]
6. [*omissis*][pridelenie tlmočníka stíhanej osobe]

O d ô v o d n e n i e :

1 I. Skutkový stav:

Rakúske úrady dorúčením európskeho zatykača požiadali o zadržanie stíhaného na účely jeho vydania na trestné stíhanie. Stíhaný sa od 14. mája 2019 nachádza vo vyšetrovacej väzbe pre krádež v súvislosti s konaním [*omissis*] vedeným Amtsanwaltschaft Berlin (Okresná prokuratúra Berlín, Nemecko). Stíhaný sa počas svojho výsluchu pred súdom 24. mája 2019, vykonanom podľa § 22 a § 28 Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zákon o medzinárodnej

právnej pomoci v trestných veciach, ďalej len „IRG“), vyjadril, že nesúhlasí so zjednodušenou extradíciou (§ 41 IRG); nároku na „speciality rule“ (článok 27 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači) sa však zriekol. Vnútroštátny súd svojím uznesením z 29. mája 2019 (z dôvodu pochybností o orgáne, ktorý európsky zatykač vydal) nariadil vzatie stíhaného do predbežnej vydávacej väzby, pričom poznamenal, že stíhaný sa už nachádza vo väzbe. Generalstaatsanwaltschaft Berlin (Generálna prokuratúra Berlín, Nemecko) požiadala o vyhlásenie vydania za prípustné (§ 29 ods. 1 IRG). Vnútroštátny súd odložil rozhodnutie o žiadosti a Súdnemu dvoru predkladá [omissis] prejudiciálnu otázku [sformulovanú vyššie].

- 2 1. Európsky zatykač, ktorý vydala Staatsanwaltschaft Wien (Prokuratúra Viedeň, Rakúsko) 16. mája 2019, potvrdený uznesením Landesgericht Wien (Krajinský súd Viedeň, Rakúsko) z 20. mája 2019 – [omissis] – z obsahového hľadiska spĺňa požiadavky § 83a ods. 1 IRG. Svedčí o tom, že pod tým istým spisovým číslom bol 14. mája 2019 vydaný proti stíhanému zatykač prokuratúry Viedeň, schválený tým istým súdom dňa 16. mája 2019, ktorým sa stíhanému kladú za vinu tieto skutky spáchané vo Viedni:
 - 3 a) Dňa 9. augusta 2018 sa stíhaný so spolupáchateľom vlámal do turistického autobusu spoločnosti SQ Equipment Leasing Polska a odcudzil fotoaparát s fototaškou, dva ruksaky, jednu peňaženku a 1000 čínskych jüanov (CNY) v hotovosti. Okrem toho sa zmocnil kreditnej karty patriacej jednému z poškodených.
 - 4 b) Dňa 10. augusta 2018 sa stíhaný so spolupáchateľom vlámal do motorového vozidla spoločnosti W.E. Blaschitz s cieľom odcudziť z neho cennosti, ale napokon utiekol bez toho, aby čokoľvek ukoristil, keďže ho pritom odhalila tretia osoba, ktorú prinútil, aby ho neprenasledovala tým, že jej hrozil nožom.
 - 5 c) Dňa 17. augusta 2018 stíhaný so spolupáchateľom odcudzil kabelku s peňaženkou, mobilným telefónom a okuliarmi spolu v hodnote 950 eur, ako aj 50 eur v hotovosti, pričom stíhaný sa zmocnil tašky počas toho, ako spolupáchateľ odviezol pozornosť manžela poškodenej.
 - 6 d) Dňa 18. augusta 2018 sa stíhaný so spolupáchateľom vlámal do cudzieho osobného motorového vozidla po rozbití bočného skla s cieľom odcudziť z neho cennosti, ale nič nenašiel.
- 7 2. Vydanie stíhaného je v zásade prípustné.
- 8 V prípade skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, ide o trestné činy (§ 3 a § 81 IRG), ktoré môžu byť dôvodom pre vydanie, pričom v súvislosti s podozrením zo spáchania krádeže (spáchanej zárobkovo, čiastočne dokonanej) nie je potrebné overiť dvojitú trestnosť činu podľa § 81 bodu 4 IRG, pretože podľa práva dožadujúceho štátu ide o katalóg takých trestných činov v zmysle článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači, za ktoré hrozí trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej tri roky. Ďalšie skutky sa považujú za trestné činy tak

podľa práva dožadujúceho štátu [§ 105 ods. 1, § 241e ods. 3 rakúskeho Strafgesetzbuch (trestný zákonník)], ako aj podľa nemeckého práva [§ 240, § 274 ods. 1 bod 1 Strafgesetzbuch (trestný zákonník, ďalej len „StGB“)], a podľa práva dožadujúceho štátu za ne hrozí trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej dvanásť mesiacov.

9 Nie sú zjavné žiadne prekážky, ktoré by bránili vydaniu stíhaného.

10 II. Odôvodnenie prejudiciálnej otázky

Vnútroštátny súd sa domnieva, že rozsudok Súdneho dvora z 27. mája 2019 v spojených veciach proti OG (C-508/18) a proti PI (C-82/19 PPU) mu bráni v tom, aby vydanie vyhlásil za prípustné na základe európskeho zatykača vydaného prokuratúrou Viedeň. Má však pochybnosti, či sa má tento rozsudok uplatniť aj v prípade rakúskych prokuratúr.

11 1. Podľa § 2 ods. 1 rakúskeho Staatsanwaltschaftsgesetz (zákon o prokuratúre, ďalej len „StAG“) rakúske prokuratúry podliehajú záväzným pokynom. § 2 ods. 1 StAG znie:

12 V sídle každého krajského súdu je zriadená prokuratúra, v sídle každého vyššieho krajského súdu je zriadená vyššia prokuratúra a pri Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) je zriadená generálna prokuratúra. Prokuratúry sú podriadené vyšším prokuratúram a tieto, ako aj generálna prokuratúra sú priamo podriadené a podliehajú záväzným pokynom Bundesminister für Justiz (Spolkové ministerstvo spravodlivosti, Rakúsko).

13 Podľa pravidiel uvedeného rozsudku Súdneho dvora z 27. mája 2019 rakúska prokuratúra preto nemôže byť vydávajúcim orgánom v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači.

14 2. Konanie o vydaní európskeho zatykača v Rakúsku sa však odchyľuje od skutkového stavu, na ktorom sa zakladá rozsudok Súdneho dvora z 27. mája 2019, tým, že prokuratúry podľa rakúskeho práva nerozhodujú o vydaní európskeho zatykača samy.

15 § 29 rakúskeho Gesetz über die Justizielle Zusammenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (zákon o justičnej spolupráci v trestných veciach s členskými štátmi Európskej únie, ďalej len „EU-JZG“) stanovuje, že európsky zatykač podlieha schváleniu súdom, k čomu došlo aj v prejednávanom prípade. § 29 ods. 1 prvá veta EU-JZG znie:

16 Prokuratúra prostredníctvom európskeho zatykača schváleného súdom nariadi zadržanie a prípadne iniciuje prostredníctvom príslušných bezpečnostných orgánov zápis hľadanej osoby do schengenského informačného systému podľa článku 95 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda (ďalej len „DVSD“), ak aspoň v jednom členskom štáte existuje dôvod pre začatie pátrania po osobe na účely jej zadržania.

- 17 Konanie o schválení súdom sa riadi podľa § 105 rakúskeho Strafprozessordnung (trestný súdny poriadok, ďalej len „StPO“):
- 18 (1) Súd rozhoduje o žiadostiach o nariadení a pokračovaní vyšetrovacej väzby, ako aj o schválení určitých iných donucovacích prostriedkov. Na účely výkonu opatrení, ktoré schválil (§ 101 ods. 3), súd stanoví lehotu, ktorej márnym uplynutím schválenie stráca účinnosť. V prípade príkazu na zatknutie podľa § 169 sa do lehoty nezapočítava obdobie platnosti príkazu, avšak prokuratúra musí aspoň raz do roka preskúmať, či ešte trvajú podmienky väzby.
- (2) Ak je to potrebné na účely rozhodnutia o žiadosti podľa odseku 1 z právnych alebo faktických dôvodov, súd môže nariadiť ďalšie vyšetrovanie prostredníctvom justičnej polície alebo vykonať vyšetrovanie *ex offo*. Od prokuratúry a justičnej polície môže žiadať informácie o skutočnostiach uvedených v spise, ako aj predloženie správy o realizovaní schváleného opatrenia a ďalšieho vyšetrovania. Po uvalení vyšetrovacej väzby môže súd nariadiť, že aj naďalej sa mu majú predkladať kópie výňatkov zo spisu uvedené v § 52 ods. 2 bodoch 2 a 3.
- 19 V rámci tohto súdneho preskúmania treba zohľadniť pravidlá týkajúce sa zákonnosti a proporcionality podľa § 5 ods. 1 a 2 StPO:
- 20 (1) Polícia, prokuratúra a súd môžu pri výkone svojich právomocí a pri dokazovaní zasahovať do práv osôb len vtedy, ak je to zákonom výslovne stanovené a potrebné na účely splnenia úloh. Akýkoľvek zásah do práv spôsobený týmto postupom musí byť primeraný závažnosti trestného činu, stupňu podozrenia a sledovanému cieľu.
- (2) Polícia, prokuratúra a súd spomedzi viacerých vyšetrovacích úkonov a donucovacích opatrení uplatnia tie, ktoré najmenej zasahujú do práv dotknutej osoby. Zákonom priznané právomoci sa v akomkoľvek štádiu konania vykonávajú spôsobom, ktorý zabraňuje zbytočnému rozruchu, rešpektuje dôstojnosť dotknutej osoby a chráni jej práva a chránené záujmy.
- 21 Súdne schválenie možno podľa § 87 ods. 1 StPO napadnúť odvolaním.
- 22 3. Rakúska vláda podľa svojho vyhlásenia, ktoré nasledovalo po rozsudku Súdneho dvora z 27. mája 2019, zastáva názor, že rozsudok sa netýka Rakúska, pretože vyššie opísané konanie zodpovedá bodu 75 rozsudku. Vnútroštátny súd tento názor nezdiera, keďže situáciu chápe tak, že podmienky uvedené v bodoch 74 a 75 rozsudku musia byť splnené kumulatívne, nie alternatívne – ako to zjavne predpokladá rakúska vláda.
- 23 Vnútroštátny súd však zastáva názor, že rakúske konanie, v rámci ktorého prokuratúra vystupujúca ako vydávajúci orgán v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači podľa vnútroštátneho práva fakticky nemá výlučnú rozhodovaciu právomoc vo veci vydania európskeho zatykača, ale tá prináleží skôr schvaľujúcemu súdu, a teda bezpochyby nezávislému justičnému orgánu, v plnom rozsahu rešpektuje právom chránené

záujmy dotknutej osoby zdôraznené v rozsudku Súdneho dvora z 27. mája 2019. Súdnemu dvoru preto predkladá otázku uvedenú vo výroku rozhodnutia.

24 III. Odôvodnenie návrhu na naliehavé prejudiciálne konanie

Prejudiciálna otázka sa týka oblasti uvedenej v článku 107 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Stíhaný je v súčasnosti vo vyšetrovacej väzbe na účely nemeckého konania, ktoré však môže kedykoľvek skončiť. Trvanie predbežnej vydávacej väzby, ktorá sa má následne vykonať, je podľa § 16 ods. 2 prvej vety obmedzené na dva mesiace. V prípade riadneho návrhu na začatie prejudiciálneho konania existujú obavy, že stíhaný by musel byť prepustený z väzby ešte pred vydaním rozhodnutia a opäť by mohol zmiznúť.

[*omissis*]

PRACOVNÝ DOKUMENT